

*eleven gyümölcsök.
Egyszercsak megrezzen követőm, hahotázik,
ujjal mutogat rám s kiabál:
— Háborodott! Háborodott! Háborodott!
Már embergyűrűben állunk,
a szavak kegyetlenek, élesek...
Ha az emberek átlépnék
egyetlen ember egyenes gondolatát,
s meglátnák
a páva gyönyörű, idegen,
tisztá tüzét,
vagy elhinnék, hogy azt a tüzet
a varjak-tűzoltotta világban
meg lehet szerezni, akár olyan áron,
hogy májukat-szívüket tépik a csőrök...
De nem hitték.
A kötél, amely nyakamra fonódott,
hurokká szorul össze
a buzgó férfi kezében.*

MARK SZERGEJEV

Éljünk egy kurta esztendőt akár

*Éljünk egy kurta esztendőt akár,
— hosszabb időt jobb, hogyha nem remélünk —
éljünk egy kurta esztendői akár,
de páratlanul, óvatlanul éljünk.
Oda, hol az igazság a határ,
lendüljünk fel szívünkkel szárnylobogva.
Éljünk egy kurta esztendőt akár,
de úgy, mintha a legutolsó volna.
Milyen kicsiny lesz pletyka, bűn, szeszély,
milyen kedves lesz fűszál, eső, hangya,
hány üres héjat sodor el a szél,
s kicsillan a boldogság fényes magja.*

Ketten

A FÉRFI (banálisan):

*Szeretnék szellővé válni,
hogy ruhádat simogathassam,
elbújjak a könnyű redők közt,*

*szívednél melegedhessem,
láthassam mindenegy lépted,
hallhassam titkos sóhajodat.*

A NŐ (haraggal):

*Szeretnék tigrissé válni,
félénkké, egészen szeliddé,
csak azért, hogy a földön
tigrisségem ne tudja senki.
Sétálgatnék a fasorokban,
becsengetnék ide-oda, színházba járnék,
és — milyen furcsa volna! —
nem merne senki hozzámcsatlakozni.
Becsavarognám a várost,
minden teret és mellékutcát,
az emberek arcába néznék,
hogy megtaláljak egyetlen arcot.
S ha meglelnék a tömegben,
egészen közel lépnék hozzád,
mancsomat a válladra tenném
és nézném,
hogy változik el az arcod!*

IMANTAS ZIEDONIS

Négy dal

A SZEKÉR DALA

*Négy keréken futó doboz vagyok,
előttem folyton lófar imbolyog.
Mit nekem eső, hőség, vagy hideg —
csak el ne hagyjam kerekeimet!*

*Hegyre kaptat az út, vagy völgybe tér,
vonszolódok, azért vagyok szekér.
Fáradt a ló, vagy ostor csípi meg —
csak el ne hagyjam kerekeimet!*

*Szekér vagyok, hazám a tág határ,
a ló fara előttem föl-le jár,
Bánom is én! Akárhová vihet —
csak el ne hagyjam kerekeimet!*